

[Glistrup.]

for her på Christiansborg, og det er jo dagsordener. Der er fremsat et fortrinligt dagsordensforslag, der udtrykker, hvad der skal ske, nemlig fremskridtspartiets dagsordensforslag. Det kan jeg opfordre alle til at stemme for.

Derudover har socialdemokratiet og SF fremsat et par dagsordensforslag, og de er så sande, så sande begge forslag i den forstand, at de udtrykker mistillid til denne regering. Der kunne tales mange gange de 10 minutter, der er til vores rådighed, om, hvorfor det er berettiget at nære mistillid til denne regering. Men så tager man det med ind, som næsten er det eneste gode, der er at sige om regeringen, nemlig at man nærer mistillid til den, fordi den vil spare på de offentlige udgifter. Og dér tør vi jo nok sige, at hvis der er noget, Danmark trænger til, så er det, at der spares på de offentlige udgifter. Det er simpelt hen dér, vi har selve nøglen til at løse landets problemer: besparelser inden for det offentlige område, og derfor må vi i fremskridtspartiet stemme nej til både socialdemokraternes og SF's dagsordensforslag, og der vil heller ikke være noget som helst asocialt, hvis blot socialdemokratiet vil være venlig at stemme ja til vore 19.000 kr. skattefrit. Det kan holdes inden for de 10 mia kr. skattelettelse. Det rammer præcis således, at alle bliver bedre stillet her i dette land, hvis man virkelig følger den fremgangsmåde, som vi skal stemme om nu om et øjeblik, når vi kommer frem til ændringsforslagene. Det, der kan nås i dag, er 19.000 kr. skattefrit, og det kan nås.

Christophersen (V):

Jeg har først et par bemærkninger til nogle af de seneste indlæg.

Først et par ord til hr. Kjeld Olesen. Jeg registrerede med interesse, at hr. Kjeld Olesen sagde, at socialdemokratiet ikke var mod lettelse i den direkte beskatning, men at han jo derefter næsten som sædvanlig tilføjede, at socialemokratiet imidlertid ikke mente, at man kunne spare mere, end socialdemokratiet selv har foreslået. Og her har vi altså en af forklaringerne på den modsætning, der må konstateres i den debat, der føres i dag, og den modsætning, der var i forhandlingerne mellem venstre og socialdemokratiet. Når det kommer til stykket, så

er socialdemokratiet ikke indstillet på at finde de midler, der er nødvendige for de skattelettelser, som vi her drøfter.

Hr. Kjeld Olesen synes også, det var provokerende, at regeringen stillede forslag direkte fra venstres program. Jeg ved ikke, hvordan socialdemokratiske regeringer normalt har tilrettelagt deres arbejde, men det skulle dog undre mig, om man ikke undervejs i hvert fald har søgt at skæve til, hvad der står i socialdemokratiets programmer. Det er i hvert fald det indtryk, socialdemokratiet udadtil søger at give, og derfor tror jeg ikke, at hr. Kjeld Olesen kan finde det særlig provokerende, at den regering, venstre har lagt navn til og lægger navn til, naturligvis forsøger at gennemføre de synspunkter, som dens medlemmer og som dens støtte her i salen mener er de rigtigste.

Hr. Kjeld Olesen efterlyste et par synspunkter i beskæftigelsespolitikken. Hr. Kjeld Olesen var utilfreds med, at de 6 partier, som nu har formuleret deres indlæg, ikke havde skrevet noget om de 40.000 boliger i boligforliget. Jeg vil godt sige til hr. Kjeld Olesen, at det har den enkle forklaring, at et af de 6 partier, nemlig retsforbundet, jo ikke er deltager i boligforliget. Jeg skal da gerne, hvis det kan glæde hr. Kjeld Olesen, fra denne talerstol bekræfte, at venstre naturligvis står ved, at 40.000 boliger er det, som vi finder er et rimeligt antal at stabilisere boligbyggeriet på, og at vi naturligvis mener, at man hurtigst muligt bør gennemføre den senkning af den effektive forrentning af obligationer, som vi jo alle sammen ved er den eneste mulighed, vi har for at nå dette mål. Hr. Kjeld Olesen behøver altså ikke at drage videregående konklusioner af, at tallet mangler. Det har en ganske naturlig forklaring.

Formanden:

Der er atter for megen uro i sidegangen.

Christophersen (V):

Så efterlyste hr. Kjeld Olesen et forbehold fra de 6 partiers side over for den situation, at ledigheden skulle blive så betydelig, at der måtte et udgiftkrævende statsligt initiativ til. Dér vil jeg henvise hr. Kjeld Olesen til at læse den tekst, de 6 partier er blevet enige om, jeg må måske citere den for at lette forståelsesprocessen, vi har jo ikke